

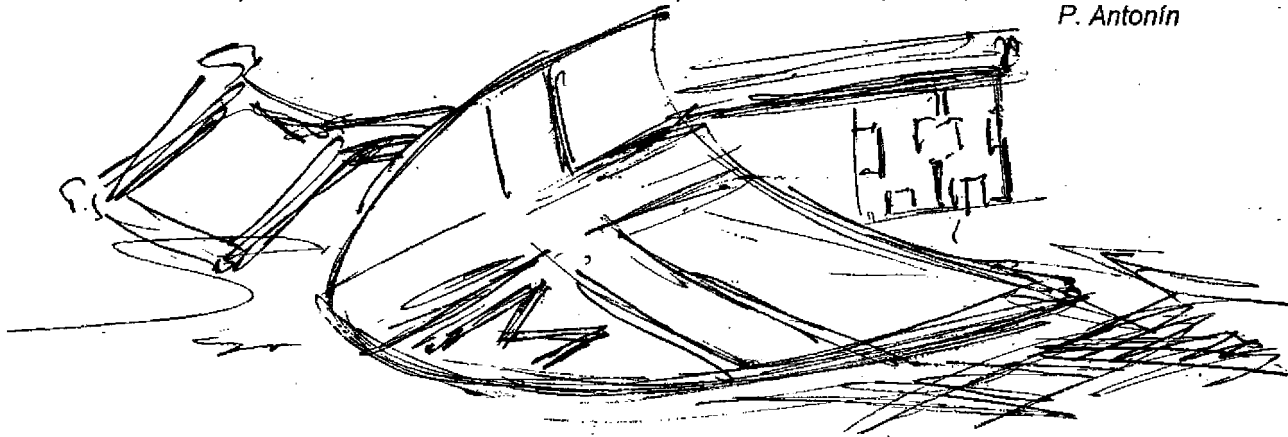
srpen 8/2001

ZVON

Milí přátelé,

po prázdninové přestávce dostáváte do rukou nové číslo našeho časopisu. V tomto čísle přinášíme vzpomínku Josefa Koláčka na událost, která otřásla světem před dvaceti léty; - atentát na papeže. Dále několik informací z domova a z naší komunity v NY. V neděli 23. září v obvyklý čas v poledne ve 12.00 hodin budeme mít ve Washingtonu, D.C. v naší národní kapli mši svatou. Těším se na setkání při mši svaté. Přeji vám pěkný zbytek léta.

P. Antonín

Vzpomínáme – 13. května 1981

Josef Koláček (převzato z „Nového života“ 7-8)

Hodiny na basilice sv. Petra ukazují 17 hodin 19 minut. Náměstí je zaplněno téměř 40.000 poutníky. Začíná audience. Jan pavel II. jako vždy objíždí uličkami mezi sedadly na bílém jeepu, aby mohl zblízka pozdravit věřící a zvláště obejmout nějaké dítě, které mu podá radostí zářící matka za pomoci pana Cibina, šéfa ochranky Svatého Otce. Tak tomu bylo i toho dne. Sotva vrátil kučeravou holčičku do náručí matky, zazněly dva výstřely z pistole. Bílá postava Kristova náměstka se hroutí do náručí mons. Dziwisze, jeho sekretáře, sedícího v jeepu. Televizní obraz této scény se rozletí do celého světa. Lidstvo strnulo. Nemůže uvěřit, že něco takového je možné – atentát na papeže!.

Za ním nestojí jen Ali Agca, příslušník turecké extremistické organizace Šedých vlků, nýbrž mezinárodní spiknutí, sahající přes Bulharské StB (tajná služba) až do Kremle k tehdejšímu šéfovi Andropovi. Navzdory rozsáhlému soudnímu procesu a vyšetřování se nikdy nedošlo k jednoznačnému potvrzení, kdo byl viníkem, kdo připravoval toto spiknutí. Jeden z našich paterů, šéf francouzského vyslání P. Moreau to komentoval francouzským rčením: „Qui mange du pape, meurt du pape – Kdo požívá papeže, na papeže umírá“ a jen uvedl data: 10. listopadu 1982 umřel Leonid Brežněv, generální tajemník KSSS – a já v duchu dodal – ne sice „do roka a dodne jako Lomikar“, zvaný Kozinou na Boží soud – ale přece. A na jeho nástupce šéfa KGB – a že by dlouhé prsty této bohunelibé organizace v tom neměly prsty, pochyboval jen málokdo -, který se pak stal hlavou sovětského státu, dopadlo totéž prokletí. Umírá 9. února 1984 v Moskvě.

To jsou fakta tehdejších pohnutých dnů, snad nejvíce ohromujících ve 20. století. Ale zůstává i jedním z nezáhadnějších faktů, plných tajemných duchovních významů. Někdo měl zájem na tom, aby tento papež zemřel, zmizel ze světové scény, ale neviditelná přítomnost zasáhla, aby zabránila kulkám zasáhnout vitální orgány a tak způsobit smrt. Sám Jan Pavel II. to vyjádřil slovy: „Jedna ruka střelila, ale druhá ruka odvrátila kulku“. Profesor Bompiani, který asistoval při operaci Jana Pavla II. po atentátu, to vyjádřil téměř klasickými slovy: „Una mano miracolosa ha guidato guesta pallottola“ – česky: Zázračná ruka vedla tuto kulku... neboť minula jen o vlas pět životně důležitých orgánů. Pět hodin 25 minut bojoval tým lékařů na operačním sále o život Jana Pavla II.

Toto jsou pouze postřehy z uchvatné promyšlené réžie, poslouvejte!

Ve chvíli atentátu stála dokonale vybavená vatikánská záchranka za řadami věřících nedaleko Berniniho kolonády. Během pár vteřin byl zraněný přeložen a sanitka vyrazila směrem k poliklinice Gemmeli.

Sotva ale vyjela z brány, předjeli jí dva policisté se sirénami, aby jí razili cestu. Brali to nejkratší cestou, často i v protisměru. „Jakoby někdo před námi rozfukoval auta“, dosvědčoval pak jeden z nich. Byla totiž největší dopravní špička, kdy jsou ulice v Římě přečpané auty. A tak dorazili do nemocnice za 15 minut.

Tam stál připravený celý lékařský tým k náročné operaci. I v tom má prsty „režie“. Původně se měla provádět složitá operace, kníž bylo zapotřebí vše nejlepší, od chirurgů, přes anesteziology až k asistujícímu personálu, když přišel telefonát: „Atentát na papeže!!!“ – Plánovanou operaci mohli odložit bez nebezpečí pro pacienta a tak mohli hned začít.

Dalším obrovským problémem byla krev. Svatý Otec ztratil téměř tři litry od atentátu, ale k tomu má ještě velmi vzácnou krevní skupinu „Ob minus“ a v Gemmeli neměli dostatečnou zásobu. Volali do římské krevní banky. Tam měli dost, ale z Tiberského ostrova do Gemmeli je to ještě o pořádný kus dále než od sv. Petra. A přesto řidič s potřebnými litry krve přicházel na operační sál, když tam přivázeli těžce zraněného.

Jan Pavel II. zůstal na resuscitačním oddělení plně 4 dny. Když už nebezpečí pominulo, sám se vyptával profesora Crucittiho na podrobnosti té složitě operace. Ten mu nezapíral, že se zastavil na prahu smrti, že ho při operaci dlouho svíral strach, že bude vše marné, protože to, co viděly jeho oči, nevypadalo na to, že by mohl pacient přežít. Ale zakončil své vyprávění konstatováním, že dráha kulky probíhala v jakemsi divném oblouku, takže se o vlas vyhnula životně důležitým orgánům.

Svatý Otec zpozorněl. Pak jeden z návštěvníků narážel na datum atentátu, že k němu došlo 13. května, ve výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě. V dlouhých hodinách na lůžku si vzpomněl, že v archivu kongregace pro nauku víry je uložena třetí část Fatimského poselství. Dal si donést do nemocnice celou dokumentaci. Zvláště se ho dotkla střední část, kde se mluví o bílé oděném biskupovi, který namáhavě kráčí ke kříži mezi množstvím mrtvol mučedníků a sám pak padá mrtvý k zemi, zasažen výstřely. Vyžádal si také další upřesnění a vysvětlení od sestry Lucie, ještě žijící svědkyně oněch vidění Panny Marie ve Fatimě.

Vykonal pouť do Fatimy, kde jasně prohlásil, že byl zachráněn zásahem Matky Boží. Kulka, která ho měla přivést ke smrti, věnoval Madoně. Je zasazena do její zlaté korunky. 25 března 1984 chtěl slavnostně zasvětit celý svět jejímu Neposkvrněnému Srdci. Urychlil proces blahověření malých pastýřů, kteří měli zjevení Matky Boží, Františka a Hyacinty, a během jubilejního roku je pak ve fatimě blahověřil, 13. května. A při té příležitosti také dal zveřejnit i s kometářem kardinála Ratzingera proslulou třetí část fatimského tajemství.

A letos tomu bylo 20 let!

Slavíme v měsíci září

3. září Sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve

narodil se roku 540 v Římě, pocházel z římské patricijské rodiny a stal se městským prefektem. Po smrti svého otce založil v rodném domě klášter sv. Ondřeje a na rodinných usedlostech na Sicílii dalších šest klášterů, vzdal se svého úřadu a stal se benediktinským mnichem. Později působil jako papežský legát v Konstantinopoli. Po návratu do Říma byl zvolen za papeže (590) v době, kdy v Itálii řádil mor a hlad jako následek langobardských nájezdů a válek. Jeho dopisy ukazují, že nic z toho, co se dělo v životě křesťanstva mu nebylo lhostejné. Usiloval o obnovu křesťanského života a liturgie; poslal 40 věrozvěstů do Anglie a obracel se s hlásáním evangelia k mladým germánským národům. Při napravování nepořádků postupoval důsledně, a přitom taktně a mírně. Když konstantinopolský patriarcha začal užívat titul ekumenický (tj. všeobecný) patriarcha, viděl v tom nedůstojné vyvyšování se nad ostatní patriarchy a reagoval na to tím, že sám začal užívat titulu „služebník služebníků Božích“. Zemřel roku 604.

14. září Povýšení svatého kříže

Dnešní svátek má svůj původ v Jeruzalémě, kde se už v 5. století 14. září vystavovaly k veřejné účtě věřících zbytky dřeva z Kristova kříže. Křesťanský Východ začal pak v tento den slavit dnešní svátek; v 7. století se jeho slavení rozšířilo i na Západ. Poudějí se zároveň vzpomínalo také na znovuzískání svatého kříže z Persie, kam byly jeho ostatky odneseny jako válečná kořist. Císař Heraklius je v roce 628 přinesl zpět do Jeruzaléma.

16. září Sv. Ludmily, mučednice

Narodila se kolem roku 860 a pocházela z knížecího rodu pšovského v severních Čechách. Když její manžel, kníže Bořivoj, krátce po sňatku přijal křest od sv. Metoděje na Velehradě (874), stala se i ona křesťankou a v opravdové víře a v lásce k slovanské bohoslužbě vychovala nejen své syny Spytihněva a Vratislava, ale i vnuka Václava. Staré životopisy vyzdvihují její horlivost v šíření křesťanství a dobročinnost. Nespokojení pohanští velmoži se po smrti Vratislava (921) spojili s jeho manželkou Drahomírou a nechali Ludmilu najatými vrahy usmrtit 15. září 921. Když nastoupil na trůn její vnuk Václav, dal přenést tělo této první české svaté mučednice do baziliky sv. Jiří na Pržském hradě (925).

28. září Sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa

Podle staré tradice se narodil kolem roku 907 na Stochově u Libušína jako nejstarší syn vévody Vratislava. O jeho křesťanskou výchovu se starala především jeho babička sv. Ludmila. Naučil se slovanskému písmu, na Budči si osvojil i znalost latiny. Legendy zdůrazňují jeho lásku k eucharistii a k chudým. Když se v roce 925 ujal vlády, snažil se o kulturní i náboženské povznesení země. Jeho křesťanský způsob vlády a spravedlivá přisnost k neukázněné, většinou ještě pohanské šlechtě, i to, že přijal lenní závislost na Jindřichu I., vyvolaly opozici v čele s jeho mladším bratrem Boleslavem, na jehož popud byl 28. září 929 (nebo 935) ve Staré Boleslavi zabit. Po třech letech bylo jeho tělo přeneseno do rotundy sv. Víta, kterou on sám založil jako třetí kostel na Pražském hradě. Jeho nejstarší životopis byl napsán staroslověnsky hlaholským písmem brzy po jeho smrti. První kostel mu byl zasvěcen už v roce 972 v Proseku u Prahy. Na začátku 14. století mu byl zasvěcen jeden z oltářů v bazilice sv. Petra ve Vatikáně a od roku 1670 je jeho svátek v celocírkevním kalendáři.

ZVON

Ze „Života svatého VÁCLAVA“

(První staroslověnská legenda o sv. Václavu. Čtení z breviáře na svátek sv. Václava.)

Když Václavův otec Vratislav zemřel, dosadili Čechové na stolec předků Václava. Ten byl milostí Boží dokonalejší ve víře. Všem chudým prokazoval dobrodiní, nahé odíval, lačné krmil, pocestné přijímal podle slov evangelia, vdovám nedal ukřivdit, všechny lidi, chudé i bohaté miloval, přisluhoval služebníkům Božím, mnohé kostely zdobil zlatem.

Ale čeští muži zpychli a namluvili jeho mladšímu bratru Boleslavovi: „Bratr Václav tě chce zabít a dohodl se o tom se svou matkou a se svými muži.“

Václav jezdil po všech hradech, když se tam slavil svátek kostela. Vešel i do hradu Boleslavova, v neděli na svátek Kosmy a Damiána. Když vyslechl mši, chystal se, že se vrátí domů do Prahy. Ale Boleslav jej s podlým úmyslem zadržel a řekl: „Proč bys odcházel, bratře?“ A Václav bratrovo pozvání neodmítl.

Když pak nastalo ráno, zvonili na jitřní. A Václav ulyšev zvon řekl: „Chvála tobě, Pane, žes mi dal dočkat se tohoto jitra.“ A vstal a šel na jitřní.

Hned v bráně jej dostihl Boleslav. Václav se na něj ohlédl a řekl: „Bratře, včeras nám byl dobrým služebníkem.“ Boleslavovi se však k sluchu sklonil d'ábel a rozvrátil jeho srdce. Boleslav vytasil meč a odpověděl: „Teď ti chci být ještě lepším.“ A když to řekl, udeřil jej svým mečem po hlavě.

Václav se kněmu obrátil a řekl: „Co sis to usmyslil, bratře?“ A uchopil ho a srazil k zemi. Tu přispěchal jeden z Boleslavových rádců a řal Václava do ruky. Ten poraněn na ruce pustil bratra a běžel do kostela. Dva zločinci ho však ubili u kostelních dveří a přiskočil ještě jiný a probodl mu bok mečem. Tu Václav vypustil duši říkaje: „Do tvých rukou, Pane, odevzdávám svého ducha.“

Z domova

Dopis biskupa Vojtěcha Cikrle, který se četl v jeho brněnské diecézi.

Milé sestry, milí bratři,

začátkem července byly zveřejněny předběžné výsledky letošního sčítání lidu. Komentáře zdůrazňovaly jako jedno z největších překvapení více než milionový úbytek občanů hlásících se ke katolické církvi oproti sčítání před 10 lety.

Je to jistě záporná skutečnost, tak jako celkový úbytek občanů, přestože se k nám za těch 10 let přistěhovalo 350.000 lidí, nebo to, že se ke své národnosti přihlásilo daleko méně Moravanů, Slezanů a zvláště Romů. My, kteří pamatujeme dobu před deseti, dvaceti lety, víme, že katolická církev v čele s tehdejšími kardinály Tomáškem, s velehradskou poutí v roce 1985, byla nejmohutnější silou protikomunistického odporu. Tento politický pohled na církev se promítl do sčítání, které proběhlo rok a půl po revoluci. Letošní sčítání už neodráží toto občansko-politické smýšlení, ale daleko pravdivěji vnitřní víru.

Je nutné dodat, že poměrně srovnání ukazuje, že katolíků ubylo nejméně - o 32,6 %. Evangelíků o něco více - o 32,8 % a nejvíce členů Církve československé husitské - o 45,9 %. A dále, že nejsou k dispozici údaje o tom, kdo jsou ti ostatní věřící, kterých o necelých 200.000 přibýlo. Dá se předpokládat, že jejich podstatná část je z oněch 350.000 přistěhovalců, kteří pocházejí především z islámských, pravoslavných a jiných zemí.

Pro zajímavost ještě výsledky z naší diecéze: 45,5 % nevěřících, 10,1 % náboženství neuvadlo, 44,4 % věřících, z toho 40 % katolíků. Z každých 5 lidí jsou dva katolíci.

Sestry a bratři, o čem předběžné výsledky sčítání v České republice vypovídají? Že 1/3 občanů jsou lidé věřící. Že nás katolíků je 26,3 %, že jsme tedy v naší republice nejsilnější skupinou mající společnou víru, společný životní cíl a postoje, a tedy i společný pohled na věci časné i věčné. Že jsme očištěni od těch, kteří se ke katolické církvi hlásili z jiného důvodu než pro víru v Boha, jak ji vyznáváme. Že katolíků a zvláště věřících občanů je více než volitelů kterékoliv politické strany, že tedy většinu z nich prostupujeme - některé více, některé méně.

Děkujeme Bohu za to, že naši společnost z velké části uchoval v takovém stavu, jaký ukazuje sčítání, a prosíme ho, aby ji vedl k objevování, uznávání a vyznávání těch hodnot, které jsou pro ni podstatné a důležité.

Vám všem děkuji, že jste se ke katolické víře při sčítání přihlásili, a vybízím vás, abyste aktivně jednali ve věcech veřejných i soukromých jako věřící katolíci.

K tomu vám ze srdce žehnám.

Nový apoštolský nuncius v České republice

Vatikán-Praha: *Arcibiskup Erwin Josef Ender* (64) byl 19. května 2001 jmenován ve Vatikánu novým apoštolským nunciem v České republice.

Arcibiskup Ender pochází z obce Steingrund (Polsko), kde se narodil 7.9.1937. V poválečném období vyrůstal Erwin J. Ender v Německu. Teologická studia absolvoval na univerzitách v Münsteru a na Gregoriánské univerzitě v Římě, kde získal doktorát teologie. Na kněze byl vysvěcen rovněž v Římě 10.10.1965.

Roku 1970 vstoupil do diplomatických služeb Svatého stolce. 9.7.1997 byl jmenován apoštolským nunciem v Litvě, Estonsku a Lotyšsku. Po dosavadním nunciu *arcibiskupu Giovanni Coppovi* (75) se Erwin J. Ender stává druhým velvyslancem Vatikánu v historii České republiky.

Čestné občanství JUDr. Bohumíru Bunžovi

Město Bojkovice udělilo 19. prosince 2000 čestné občanství „in memoriam“ – jako uznání za celoživotní zásluhy v boji za demokracii – JUDr. Bohumíru Bunžovi, který byl přednostou místního Okresního soudu, po roce 1945 poslancem Národního shromáždění za ČSL. Aby si zachránil život volí exil a tam aktivně slovem i perem bojuje za návrat svobody do jeho vlasti. Nakonec ji svobodnou navštívil 1990. Zemřel v New Yorku 27. listopadu 1990.

Pomoc pro zatopené Polsko

Krakov: Přimo do centra Malopolského vojvodství - královského města Krakova - vyrazili 2.srpna dva pracovníci ostravské Charity sv. Alexandra v doprovodu dvou novinářů, aby zjistili, jak vypadá situace po povodni v sousední zemi. Pracovníci Diecézní charity ostravsko-opavské jsou po Němcích a Rakušanech třetí zahraniční charitní organizací, která Polákům nabídla pomocnou ruku. "Díky cestě do Polska víme co konkrétně naši sousedé potřebují a hned, jak potřebné věci od dárců nasbíráme, vyšleme do Krakova zásilku," řekl ředitel Charity sv. Alexandra Petr Putniof, který již v minulých dnech vyběhl tuzemské firmy k solidaritě se sousední zemí.

Poděkování

Do konce července došla další pomoc pro malého Vojtu z Hovězí. Chtěl bych touto cestou mockrát poděkovat za odeslanou pomoc. Dárce s Hartford, CT 25\$, manželé Sikorjakovi 20\$, Věra Křenková 20\$, rodina Králova 20\$, Dana Dubinská 10\$. Ať všem slyšícím žehná všemohoucí Bůh.

P. Antonín

Svatba

15. červenec byl den svatební pro Mary Soyka a Neil Greenberg (Staten Island, NY). Rodiče Mary přišli do USA po roku 1968. Svatební mše byla v St. Joseph Church -nejstarším kostele na Staten Islandu. Novomanželům přejeme trvalou lásku a Boží moudrost ať je vede celým životem.

Blahopřejeme

paní Jülii Marešové a panu Jaromírovi Ministrovi k jejich kulatým narozeninám.

Paní Jülinka, jak ji všichni znají, oslaví své osmdesáté narozeniny 25. srpna v Olomouci. Často pobývala u své sestry Aničky Benáčkové tady v New Yorku, a celá komunita na ni ráda vzpomíná.

Milá paní Jülinko, ať Vám Bůh žehná a dá Vám všechno co potřebujete pro tento život i pro život věčný. Ať Vás neopustí úsměv a optimismus.

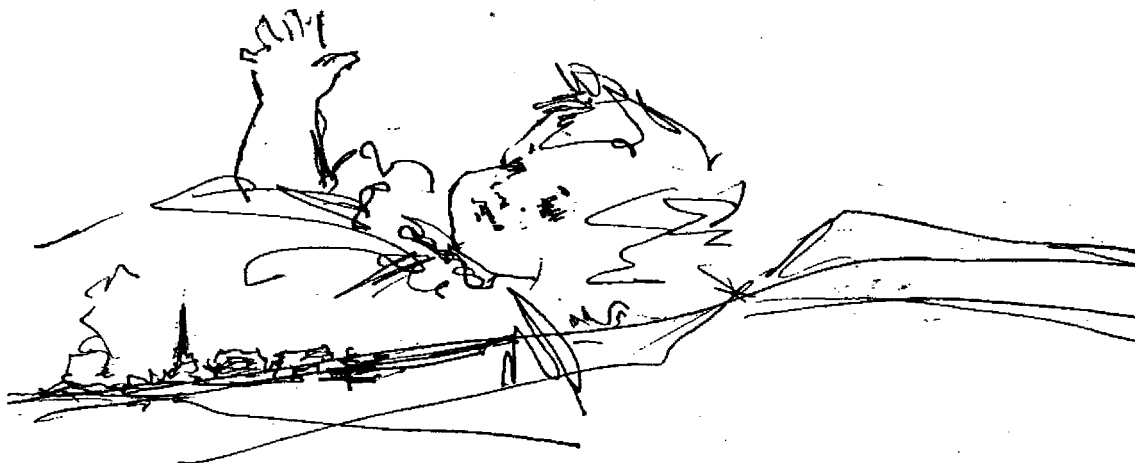
Pan Jaromír Ministr (NY) oslaví osmdesátiny 2. září. Spolu se svým přítelem Miroslavem Kašparem procestovali kus světa a i v současné době, byť přibývá let, vyráží na nové cesty.

Přejeme Vám pane Jaromíre hodně zdraví a Boží ochranu na cestách i necestách. Ať se vždycky rád vracíte sem domů, do New Yorku.

Pan Jaromír má tisíce zajímavých zážitků z cest. Jeden kuriozní si můžete přečíst.

„TRUE STORY“ Cesta vlakem z Ženevy do Lurdes (Jaromír Ministr, NY)

Při vzpomínce na naši pouť do Lourdes ve Francii, kde jsme jeli poděkovat Matce Boží za pomoc ve všem co jsme po opuštění naší vlasti v emigraci dosáhli, vždy se nám vybaví nezapomenutelná příhoda ve vlaku z Ženevy (Geneva) do tohoto světoznámého poutního místa. Za Montpellier se s námi začala německy bavit jedna spolucestující. Měla asi jednoroční dítě a z rozhovoru jsme vyrozuměli, že jede za manželem do Caracassonn. Krátce před příjezdem do tohoto města mne požádala, abych na chvíli podržel a pohoupal její dítě, že si někam odskočí, což jsem rád udělal. Čas ale pomalu ubíhal, maminka nikde a já s děčkem v náruči na ni bezradně čekal. Pomalu se nám začaly vynořovat černé myšlenky, co se stane, když se neobjví. Pro všechny případy jsme zalarmovali průvodčího, aby se po ní poohlédl. Těsně před zastavením rychlíku nám ztracenou maminku přivedl z vedlejšího vagonu. Na vysvětlení, co způsobilo její zpoždění nezbyval čas. Rychle popadla své děčko, malé zavazadlo a na poslední chvíli, za ranního šera doslova vypadla z rychlíku na poloprázdné nástupiště. Nám v tom momentě spadl kámen ze srdce a po velkém oddechutí jsme pokračovali v cestě do Lurdes splnit naši misi.

Mše svaté odsloužené v období od 21. června do 12. srpna 2001

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
21-VI-01	Za krajanskou rodinu	
24-VI-01	Na jistý úmysl	Ivana Parikrupová
27-VI-01	Za Milenu Vyhnišovou	Blažena Stránská
08-VII-01	Za novokněze Jiřího Putalu	P. Antonín
12-VII-01	Na poděkování Pánu Bohu	P. Antonín
13-VII-01	Za zemřelého Josefa Čápoše	rodina Jelínkova
14-VII-01	Za Marii Hromádkovou	Blažena Stránská
15-VII-01	Za zemřelého otce Michala Sikorjaka a za Michala Karpjaka a Vasila Viru	rodina Sikorjakova
15-VII-01	svatební mše Mary Soyka a Neil Greenberg	I
16-VII-01	Za zemřelého Františka Sedláčka	Prof. Zdeněk Rutar
17-VII-01	Za Barboru La France	Prof. Zdeněk Rutar
18-VII-01	Za zdraví pro Františka Daňka	rodina Daňkova
29-VII-01	Za živou a zemřelou rodinu z obou stran	Manželé Parikrupovi
30-VII-01	Za zdraví pro Marii Sikorjakovou	Milan Sikorjak
05-VIII-01	Za krajanskou rodinu	
07-VIII-01	Za zemřelou Marii Sikorjakovou	P. Antonin
12-VIII-01	Za Jaroslava Stránského	Blažena Stránská

Oznámení úmrtí

Bolestná zpráva přišla z Brna, kde v pondělí dne 6. srpna ve věku nedožitých 67 let zemřela paní Marie Sikorjaková. O modlitbu za zemřelou prosí syn Milan z rodinou, NY. Odpočinutí věčné ať jí dá všemohoucí Bůh.

Dne 3. srpna ve věku 31 let tragicky zemřel Markus Alexandr Roehm. Rodiče Milada Kubiková - Šťastná a Břetislav Šťastný, a jeho sourozenci Regina Roehm a Simon Jan Šťastný se spolu s příbuznými a jeho známými rozloučili se zemřelým dne 9. srpna v Little Neck, NY. Odpočinutí věčné ať mu dá všemohoucí Bůh.

FAMILY TREES, Olga Koliskova

Nabízíme tyto služby:

1. zhotovení rodokmenu,
2. vyhledání žijících příbuzných,
3. dokumentace místa rodiště vašich předků.

Kontakt: FAMILY TREES, Olga Koliskova, Křenovice 84, 398 43 Bernartice, ČR
Tel:+420 368 585043, fax:+420 368 858133, [email:milan.kolisek@mybox.cz](mailto:milan.kolisek@mybox.cz)

Blahopřejeme k narozeninám:

V měsíci září oslaví narozeniny:

Ludmila Sedláčková 2. září, Patrik Munzar 10. září, Václav Jelínek sr. 20. září, Jan Tomeček 21. září, Vlasta Krupková 24. září, Anička Tydlitátová 25. září, Marie Jelínková sr. 26. září, Václav Jelínek jr. 28. září.

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

V minulém období přispěli:

Jozef a Anna Biřkovi, Vlasta Seibertová, rodina Illnerová, Anna Benáčková, Octávie Mučková, rodina Soykova, rodina Křenčíkova

Mše svatá ve Washingtonu, D.C. bude v naší národní kapli 23. září ve 12.00 hodin

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST.MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester

MD 21102-1206

